

Sygn. akt INs 98/20

# POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2021r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Lisowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2021 w Piszcu na rozprawie

sprawy z wniosku D. P.

z udziałem I. K.

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

I. Ustalić, iż w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni D. P. i uczestnika I. K. wchodzi prawo własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w P. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą o nr (...) o wartość 120 000 zł (stu dwudziestu tysięcy złotych).

II. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni D. P. i uczestnika I. K. w ten sposób, że stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny opisany w punkcie I orzeczenia przyznać na własności uczestnikowi I. K..

III. Ustalić, że wnioskodawczyni D. P. poniosła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny zainteresowanych w kwocie 11 162,24 zł (jedenaście tysięcy sto sześćdziesiąt dwa złote 24/100).

IV. Zasądzić od uczestnika I. K. na rzecz wnioskodawczyni D. P. tytułem spłaty i tytułem zwrotu połowy wartości poniesionych nakładów kwotę 65 581,12 zł (sześćdziesiąt pięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden złotych 12/100) płatną w 6 (sześciu) równych ratach rocznych do dnia 31 grudnia każdego roku, pięć rat w kwocie po 10 930,19 zł (dziesięć tysięcy dziewięćset trzydzieści złotych 19/100) i szóstą ratą w kwocie 10 930,17 zł (dziesięć tysięcy dziewięćset trzydzieści złotych 17/100), przy czym pierwsza rata płatna jest do dnia 31 grudnia tego roku, w którym nastąpi uprawomocnienie orzeczenia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

V. Oddalić pozostałe wnioski wnioskodawczyni D. P. i uczestnika I. K. o rozliczenie nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny zainteresowanych.

VI. Zobowiązać wnioskodawczynię D. P. do wydania uczestnikowi I. K. zajmowanego przez nią pomieszczenia w lokalu mieszkalnym opisanym w punkcie I orzeczenia w terminie do 31 stycznia tego roku, po którym nastąpi uprawomocnienie orzeczenia.

VII. Przyznać adwokatowi D. C. ustanowionemu jako pełnomocnik z urzędu dla uczestnika I. K. wynagrodzenie w kwocie 4 428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych), które zawiera w sobie podatek VAT w kwocie 828 zł (osiemset dwadzieścia osiem złotych) i nakazać wypłacić przyznane wynagrodzenie ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

VIII. Zasądzić od uczestnika I. K. na rzecz wnioskodawczyni D. P. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem połowy opłaty od wniosku.

IX. Orzec, iż zainteresowani ponoszą pozostałe koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie we własnym zakresie.

Sygn. akt I Ns 98/20

## UZASADNIENIE

D. P. wystąpiła z wnioskiem o podział majątku wspólnego byłych małżonków wskazując jako uczestnika postępowania I. K..

We wniosku podała, że związek małżeński zainteresowanych zawarty 4 lutego 1989 roku został rozwiązany przez rozwód prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z 16 stycznia 2015 roku wydanym w sprawie VI RC 1430/14, z winy uczestnika postępowania. W czasie trwania związku małżeńskiego, między zainteresowanymi panował ustrój wspólności majątkowej.

Wnioskodawczyni wskazała, iż w skład majątku wspólnego mającego ulec podziałowi wchodzi prawo własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w P. przy ulicy (...), dla którego to lokalu Sąd Rejonowy w Pizzu prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), o wartości 120 000 złotych.

Wnioskodawczyni wniosła o przyznanie opisanej wyżej nieruchomości uczestnikowi postępowania i zasądzenie od niego na rzecz wnioskodawczyni spłaty, odpowiadającej połowie jej udziału w majątku wspólnym, płatnej jednorazowo.

Nadto wnioskodawczyni wniosła o rozliczenie w niniejszym postępowaniu poniesionej przez nią po ustaniu wspólności majątkowej:

- kwoty 11 162,24 zł – którą w okresie od kwietnia 2017 roku do stycznia 2020 roku przeznaczyła na pokrycie opłat stałych (czynsz i fundusz remontowy) za przedmiotowy lokal, podatku od nieruchomości za 2018 i 2019 rok oraz ubezpieczenia przedmiotowego lokalu na 2018, 2019 i 2020 rok;

- kwoty 975,84 zł – którą poniosła na spłatę kredytu zaciągniętego przez wnioskodawczynię w dniu 3 lipca 2014 roku w (...) Bank S.A. na zakup towarów i usług (umowa nr (...)).

Wnioskodawczyni wskazała, że uczestnik nieprzerwanie mieszka w przedmiotowym lokalu, co czyni zasadnym przyznanie tego składnika majątku wspólnego na wyłączną własność uczestnikowi. Wnioskodawczyni wyprowadziła się z córkami z przedmiotowego lokalu w maju 2015 roku, przy czym w jednym z pokoi nadal znajdują się jej rzeczy, dlatego pokój ten jest zamknięty na klucz, a uczestnik korzysta z pozostałych pomieszczeń.

Uczestnik postępowania I. K. co do zasady przychylił się do wniosku o podział majątku wspólnego. Nie kwestionował wskazanej przez wnioskodawczynię wartości nieruchomości.

Uczestnik wniosł o dokonanie podziału majątku wspólnego zainteresowanych poprzez:

- przyznanie przedmiotowej nieruchomości wnioskodawczyni bez obowiązku spłaty na rzecz uczestnika, ale z jednoczesnym ustanowieniem na rzecz uczestnika służebności osobistej polegającej na prawie dożywotniego korzystania z jednego pokoju z dostępem do wspólnej kuchni i łazienki;

- ewentualnie, przyznanie przedmiotowej nieruchomości uczestnikowi postępowania i zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni spłaty płatnej w 10 równych ratach rocznych począwszy od uprawomocnienia się postanowienia podziałowego, co uzasadnia stan zdrowia uczestnika, wysokość otrzymywanej przez niego renty, posiadanie przez niego zadłużeń i fakt toczących się przeciwko niemu postępowań egzekucyjnych;

- ewentualnie, przyznanie przedmiotowej nieruchomości wnioskodawczyni i zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika spłaty oraz przyznanie uczestnikowi prawa do lokalu socjalnego i wstrzymanie eksmisji do czasu zaoferowania uczestnikowi lokalu przez gminę.

Uczestnik wniósł o oddalenie wniosku wnioskodawczyni o rozliczenie poniesionej przez nią kwoty 11 162,24 zł. Podniósł, że od daty ustania wspólności majątkowej do września 2019 roku, tj. do czasu kiedy wstrzymano mu wypłatę świadczenia rentowego, przekazywał wnioskodawczyni do ręki co miesiąc kwotę 200 zł na poczet opłat za przedmiotowy lokal, zaś od lutego 2020 roku do chwili obecnej w całości sam pokrywa opłaty stałe za przedmiotowy lokal.

Uczestnik podniósł, że wskutek wypadku przy pracy, jakiemu uległ w 2009 roku, jest on osobą niepełnosprawną, trwale niezdolną do pracy. Otrzymuje stałą rentę, z której potrącane są zobowiązania finansowe egzekwowane w drodze postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piszcu, a które to zobowiązania zaciągnięte zostały przez uczestnika w trakcie trwania wspólności majątkowej z przeznaczeniem na wspólne potrzeby zainteresowanych.

Uczestnik wniósł o rozliczenie w niniejszym postępowaniu długu wspólnego małżonków, wynikającego z zaciągniętych w czasie trwania wspólności kredytów, który to dług po ustaniu wspólności spłacony został przez uczestnika z jego majątku osobistego, i w związku z tym zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwoty 6 811,33 zł.

Wnioskodawczyni stanowczo sprzeciwiła się rozłożeniu spłaty należnej jej od uczestnika na 10 rocznych rat. Nie wyraziła zgody na przyznanie jej przedmiotowej nieruchomości bez obowiązku spłaty na rzecz uczestnika, ale z jednoczesnym ustanowieniem na rzecz uczestnika służebności osobistej. Podała, że ewentualnie wyraża zgodę na przyznanie jej przedmiotowej nieruchomości i zasądzenie od niej na rzecz uczestnika stosownej spłaty. Podała, że w prawdzie uczestnik postępowania nie posiada prawa własności do innej nieruchomości, w której mógłby zamieszkać, jednak z pewnością mógłby zamieszkać u swojej matki i siostry.

Wnioskodawczyni stanowczo zaprzeczyła, że do września 2019 roku uczestnik partycypował w kosztach utrzymania lokalu. Przyznała, że przez kilka pierwszych miesięcy po rozwodzie uczestnik dokładał do opłat, natomiast co najmniej od kwietnia 2017 roku do stycznia 2020 roku opłaty te zostały w całości poniesione przez wnioskodawczynię.

Wnioskodawczyni stanowczo zaprzeczyła również, że spłacony po ustaniu wspólności przez uczestnika dług był długiem wspólnym małżonków. Podkreśliła, że uczestnik zaciągał zobowiązania finansowe bez z jej wiedzy i zgody, a pozyskane w ten sposób pieniądze wydatkował na alkohol, od którego był uzależniony, a nie na potrzeby rodziny.

### **Sąd ustalił, co następuje:**

D. P. i I. K. związek małżeński zawarli 4 lutego 1989 roku w P.. Z małżeństwa tego mają dwie dorosłe córki. Małżonków łączył system małżeńskiej wspólności ustawowej.

Małżeństwo zainteresowanych zostało rozwiązane przez rozwód prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z 16 stycznia 2015 roku wydanym w sprawie VI RC 1430/14, z winy I. K..

(okoliczności bezsporne, dowód: odpis wyroku rozwodowego k. 16)

W czasie trwania wspólności majątkowej małżonkowie nabyli prawo własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w P. przy ulicy (...), dla którego to lokalu Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Wartość rynkowa wskazanego wyżej lokalu, według stanu na dzień ustania wspólności i według cen aktualnych, wynosi 120 000 złotych.

(okoliczności bezsporne, dowód: odpis księgi wieczystej k. 12; umowa ustanowienia odrębnej własności lokalu i jego sprzedaży k. 9-11v)

D. P. w maju 2015 roku wraz z córkami wyprowadziła się z opisanego wyżej lokalu i zamieszkała u swojej matki w P.. W grudniu 2015 roku ponownie wyszła za mąż, aktualnie mieszka w C..

(dowód: zeznania wnioskodawczyni k. 318v; zeznania świadków E. K. (1) k. 270 i E. K. (2) k. 289)

W opisanym wyżej lokalu do dnia dzisiejszego zamieszkuje I. K.. Korzysta on z jednego pokoju, kuchni i łazienki. Drugi pokój jest zamknięty na klucz, znajdują się w nim rzecz D. P..

(okoliczności bezsporne)

Po ustaniu wspólności majątkowej, byli małżonkowie początkowo wspólnie ponosili opłaty stałe za lokal, obejmujące czynsz i fundusz remontowy.

W okresie od kwietnia 2017 roku do stycznia 2020 roku opłaty powyższe w całości poniosła D. P., która ponadto opłaciła podatek od nieruchomości za 2018 i 2019 rok oraz ubezpieczenie nieruchomości na 2018, 2019 i 2020 rok. Łącznie z tego tytułu D. P. poniosła z majątku osobistego kwotę 11 162,24 zł.

(dowód: zeznania wnioskodawczyni k. 318v; zeznania świadków E. K. (1) k. 270 i E. K. (2) k. 289; potwierdzenia wykonania przelewów k. 18-82; polisy ubezpieczeniowe wraz z dowodami opłat k. 83-91)

Od lutego 2020 roku opłaty stałe za przedmiotowy lokal ponosi w całości I. K..

(okoliczność bezsporna, dowód: potwierdzenia wykonania przelewów k. 178-201 i 311-317)

I. K. ma 60 lat. Wskutek wypadku przy pracy, jakiemu uległ w 2009 roku, jest on osobą niepełnosprawną, trwale niezdolną do pracy. Jedyne źródłem jego dochodu jest renta, która do wypłaty, po potrąceniu zobowiązań finansowych egzekwowanych w drodze postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piszcu, wynosi 1 162,01 zł miesięcznie.

Aktualnie przeciwko I. K. prowadzone są przez wymieniony wyżej organ egzekucyjny trzy postępowania egzekucyjne:

- sygn. akt Km 870/20 – w której wierzycielem jest (...)w G., a należność główna wynosi 312,44 zł,
- sygn. akt Km 875/20 – w której wierzycielem jest (...)w G., a należność główna wynosi 374,45 zł,
- sygn. akt I Km 894/20 – w której wierzycielem jest (...) S.A. w B., a należność główna wynosi 5 883,55 zł.

(dowód: dokumentacja medyczna uczestnika postępowania k. 157-177; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 156; decyzja o waloryzacji renty k. 155; informacja z ZUS k. 247; informacja od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piszcu W. M. i M. M. k. 211-214 i 216-217)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. majątkiem wspólnym małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przepis art. 43 § 1 k.r.o. zawiera domniemanie, iż oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku w sprawach nie unormowanych w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i dziale spadku. Podobne odesłanie w kwestiach proceduralnych do przepisów o dziale spadku zawiera przepis art. 567 § 3 k.p.c.

Skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala Sąd (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.). Zasadą jest, iż podział majątku wspólnego obejmuje składniki należące do danego majątku w dacie ustania wspólności oraz istniejące w chwili dokonywania podziału.

Przepisy regulujące postępowanie o dział spadku (art. 680-689 k.p.c.), jak i przepisy normujące podział majątku wspólnego (art. 566-567 k.p.c.), nie określają wprost sposobów podziału majątku. Odsyłają do uregulowań dotyczących zniesienia współwłasności (art. 688 k.p.c.).

Zgodnie z art. 211 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

Zgodnie z art. 212 § 2 k.c. rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych, albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Z załączonego do akt sprawy odpisu z księgi wieczystej o numerze (...) (k. 12) wprost wynika, że w czasie trwania wspólności majątkowej zainteresowani nabyli prawo własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w P. przy ulicy (...). Wartość tej nieruchomości, według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej zainteresowanych i według cen aktualnych, Sąd ustalił w oparciu o zgodne w tej kwestii stanowisko zainteresowanych na kwotę 120 000 zł.

Ponieważ od daty ustania wspólności majątkowej w przedmiotowym lokalu nieprzerwanie zamieszkuje uczestnik postępowania, który w przeciwieństwie do wnioskodawczyni nie posiada żadnej innej nieruchomości, w której mógłby zamieszkać, Sąd uznał za zasadne dokonanie podziału w sposób zaproponowany pierwotnie przez wnioskodawczynię, tj. poprzez przyznanie tej nieruchomości uczestnikowi postępowania za spłatą na rzecz wnioskodawczyni. Taki sposób podziału proponował również uczestnik postępowania warunkując go jednak długim okresem spłaty należnej wnioskodawczyni. Propozycji uczestnika, aby przedmiotowy lokal przyznać wnioskodawczyni bez obowiązku spłaty na rzecz uczestnika, ale z jednoczesnym ustanowieniem na rzecz uczestnika służebności osobistej, stanowczo sprzeciwiła się wnioskodawczyni. Z kolei przyznanie przedmiotowej nieruchomości wnioskodawczyni, a uczestnikowi prawa do lokalu socjalnego, jest w niniejszej sprawie niedopuszczane. Uczestnik nie jest bowiem lokatorem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 71, poz. 733 ze zm.).

Odnosząc się do wniosku wnioskodawczyni o rozliczenie w niniejszym postępowaniu kosztów utrzymania przedmiotowego lokalu, poniesionych przez uczestnika od dnia ustania wspólności majątkowej, wskazać należy, iż zgodnie z art. 618 § 1 k.p.c., który znajduje zastosowanie w sprawach o podział majątku wspólnego, przy podziale majątku sąd rozstrzyga także wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy. Roszczenia o których mowa w tym przepisie, to przede wszystkim roszczenia związane z korzystaniem z rzeczy wspólnej, pobieraniem z niej pożytków i przychodów oraz dokonanych nakładów.

W myśl art. 207 k.c. pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

Pojęcie wydatków użyte w art. 207 k.c. jest w orzecznictwie rozumiane szeroko. Przyjmuje się, że w pojęciu tym mieszczą się także nakłady, nie tylko konieczne, lecz także inwestycyjne, prowadzące do zwiększenia wartości rzeczy wspólnej. Wydatkiem w rozumieniu tego unormowania jest nie tylko wydatek zmierzający do zachowania wspólnego prawa, lecz także wydatek poniesiony na normalną eksploatację rzeczy. Z kolei ciężarami w rozumieniu art. 207 k.c. są m.in. podatki i inne świadczenia o charakterze publicznoprawnym obciążające współwłaścicieli nieruchomości będącej przedmiotem współwłasności.

Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni oraz świadków E. K. (1) i E. K. (2), że od kwietnia 2017 roku do stycznia 2020 roku uczestnik postępowania pomimo zamieszkiwania w przedmiotowym lokalu nie partycypował w opłatach stałych za ten, w podatku od nieruchomości ani w kosztach ubezpieczenia nieruchomości. W ocenie Sądu zeznania te jawią się jako szczere, są jasne i logiczne. Zarówno wnioskodawczyni, jak i wymienieni świadkowie zeznali, że uczestnik partycypował w powyższych kosztach jedynie do czasu zamieszkiwania wnioskodawczyni w tym lokalu, a więc przez około pół roku od rozwodu, który miał miejsce w styczniu 2015 roku. Wnioskodawczyni przyznała ponadto, że od lutego 2020 roku wszelkie opłaty za przedmiotowy lokal ponosi w całości uczestnik postępowania. Trudno zatem przyjąć, że w odniesieniu do okresu od kwietnia 2017 roku do stycznia 2020 roku wnioskodawczyni podaje nieprawdę mówiąc, że uczestnik nie partycypował w kosztach utrzymania lokalu.

Z przedłożonych przez wnioskodawczynię dowodów w postaci potwierdzeń wykonania przelewów oraz polis ubezpieczeniowych (k. 18-91) wynika, że w okresie od kwietnia 2017 roku do stycznia 2020 roku z tytułu opłat stałych za lokal, podatku od nieruchomości za 2018 i 2019 rok oraz ubezpieczenia nieruchomości na 2018, 2019 i 2020 rok, wnioskodawczyni poniosła z majątku osobistego łącznie kwotę 11 162,24 zł, która niewątpliwie podlega rozliczeniu w niniejszym postępowaniu.

Odnosząc się do wniosku wnioskodawczyni i uczestnika postępowania o rozliczenie w niniejszym postępowaniu długów zaciągniętych przez zainteresowanych w czasie trwania wspólności majątkowej i spłaconych przez nich po ustaniu wspólności majątkowej, wskazać należy, że zainteresowani w żadnej mierze nie udowodnili, aby były to długi wspólne małżonków, to jest, aby do zawarcia przedmiotowych umów kredytu/pożyczki doszło za wiedzą i zgodą drugiego małżonka, ani aby pozyskane w ten sposób środki przeznaczone zostały na potrzeby założonej przez nich rodziny. Dlatego też Sąd wnioski te oddalił.

Reasumując, wartość majątku wspólnego zainteresowanych podlegającego podziałowi wynosi 120 000 złotych. Ponieważ udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są równe, udział przypadający wnioskodawczyni i uczestnikowi postępowania wynosi więc 60 000 złotych ( $120\ 000\ \text{zł} : 2 = 60\ 000\ \text{zł}$ ).

Na skutek podziału majątku wspólnego przedmiotową nieruchomość otrzymał uczestnik postępowania, w związku z czym zaszła konieczność zasądzenia od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwoty 60 000 złotych tytułem spłaty oraz kwotę 5 581,12 zł tytułem połowy wartości poniesionych przez wnioskodawczynię po ustaniu wspólności nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny ( $11\ 162,24\ \text{zł} : 2 = 5\ 581,12\ \text{zł}$ ), a więc łącznie kwotę 65 581,12 zł.

O spłacie na rzecz wnioskodawczyni Sąd orzekł zgodnie z art. 212 § 3 k.c. oznaczając termin oraz sposób jej uiszczenia oraz wysokość odsetek należnych w przypadku zwłoki w płatności. W sprawie bezspornie ustalono, że uczestnik postępowania mieszka sam, jest osobą niepełnosprawną trwale niezdolną do pracy, utrzymującą się z renty, która do wypłaty, po potrąceniu zobowiązań finansowych egzekwowanych w drodze postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piszcu, wynosi obecnie 1 162,01 zł miesięcznie. Zważywszy na powyższą sytuację rodzinną, majątkową i dochodową uczestnika, w ocenie Sądu sześć równych rat rocznych w wysokości i terminach płatności wskazanych w pkt IV. postanowienia, to czas odpowiedni, który pozwoli uczestnikowi na zgromadzenie kwoty zasądzonej na rzecz wnioskodawczyni tytułem spłaty.

Stosownie do treści art. 624 k.p.c., Sąd zobowiązał wnioskodawczynię do wydania uczestnikowi zajmowanego przez nią pomieszczenia w przedmiotowym lokalu mieszkalnym w terminie do 31 stycznia tego roku, który nastąpi po uprawomocnieniu się postanowienia podziałowego.

Na podstawie § 10 pkt 8 w zw. z § 8 pkt 6 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (j.t. Dz.U. z 2019r., poz. 18), Sąd przyznał adwokatowi D. C. kwotę 4 428 złotych, w tym kwotę 828 złotych tytułem podatku VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu uczestnikowi postępowania, którą nakazał wypłacić ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

Oplata od wniosku została poniesiona przez wnioskodawczynię, dlatego Sąd zasądził od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni jej połowę, to jest kwotę 500 zł.

O pozostałych kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.